

Č. 9363.

Církevní věci (Slovensko): I. O organizaci náboženských obcí židovských na Slov. podle trojí kategorie. — II. Ani ve stadiu exekucním nejsou státní úřady správní oprávněny zkoumati, zda církevní daň vyměřená výrokem příslušného orgánu náboženské obce židovské, byla uložena právem.

(Nález ze dne 10. září 1931 č. 13.063.)

Prejudikatura: Boh. A 5996/26, 8800/30.

Věc: Vojtěch W. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o židovskou náboženskou daň.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím odmítl žal. úřad »odvolání«, podané st-lem z usnesení odvolací daňové komise židovské náboženské obce ve Ž. stran uložení církevní daně, jako nepřípustné z důvodu, že uložení církevní daně ve smyslu § 47 organizačních stanov orthodoxních náboženských obcí židovských na Slov. patří k autonomním právům náboženské obce, která rozhoduje s platností konečnou.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Základem organizace židovstva na Slov. jsou náboženské obce, a to: 1. »kongresové židovské obce náboženské« (označované zkrátka též jako »židovské náboženské obce«), organizované podle statutu schváleného rozhodnutím ze 14. července 1869, 2. »autonomní orthodoxní židovské náboženské obce« (označované zkrátka též jako »orthodoxní židovské obce náboženské«), organizované podle statutu z 15. listopadu 1871 č. 26.915 R. T. č. 108/1871, kterýžto statut byl nahrazen stanovami schválenými výnosem min. pro Slov. ze 14. dubna 1920 č. 4181-1, a 3. »náboženské obce status quo«, totiž ony obce, které se neorganizovaly podle žádného z uvedených statutů a zůstaly dosud ve stavu předkongresovém (srov. nař. býv. uh. min. kultu a vyuč. z 29. března 1877 č. 7768 R. T. č. 58/1877 a nař. téhož min. z 21. června 1888 č. 1191 pres. R. T. 114/1888). Všechny tyto obce jsou autonomními veřejnoprávními korporacemi, jež hradí svoje potřeby zásadně příspěvky svých příslušníků. Stanovení těchto příspěvků je vnitřní záležitostí příslušné obce náboženské, takže rozhodovati o tom, jak se tyto příspěvky určují, přísluší jedině autonomním orgánům příslušné obce náboženské. Předsedové židovských náboženských obcí a kurátoři filiálních obcí náboženských a modlitebných spolků jsou oprávněni dáti vybrati uložené církevní příspěvky od členů prodlévajících s jich zaplacením adm. exekucí, jak výslovně ustanovuje bod 5 nař. z 21. června 1888 č. 1191 pres. R. T. 114/1888. Již z tohoto předpisu, který se vztahuje na všechny tři druhy náboženských obcí židovských shora jmenovaných, jest zřejmo, že působnost státní správy ve věcech církevních daní náboženských obcí židovských na Slov. se omezuje jen na vymáhání těchto daní, arcí jen k návrhu příslušných orgánů těchto obcí (srov. také § 90 vl. nař. č. 8/28).

Rozhodování o těchto církevních daních, tudíž také výrok o daňové povinnosti jednotlivého člena náboženské obce a výrok o výši této daňové povinnosti, přísluší autonomním orgánům církevním (srov. § 47 stanov autonomních orthodoxních židovských obcí náboženských na Slov., schválených výnosem min. pro Slov. ze 14. dubna 1920 č. 4181-I a §§ 13 a 29 lit. f) statutu židovských obcí kongresových, potvrzeného rozhodnutím ze 14. července 1869).

Z těchto úvah plyne, že státní úřady nejsou povolány k tomu, aby meritorně přezkoumávaly výroky autonomních orgánů židovských obcí náboženských na Slov. o povinnosti jednotlivého člena náboženské obce k placení náboženské daně a o výši této povinnosti, — a to bez rozdílu, jde-li o židovskou náboženskou obec kongresovou, orthodoxní nebo status quo. Jest proto pro konkrétní spor lhostejno, je-li náboženská obec, o jejíž církevní daň v konkrétním případě běží, organisována jako obec kongresová, orthodoxní nebo status quo, neboť v žádném případě nebyl žalovaný úřad povolán, aby uložení církevní daně st-li, provedené autonomním orgánem příslušné náboženské obce, podrobil svému meritornímu přezkoumání.

Státní úřady mohou jen, když — k návrhu příslušných orgánů náboženských židovských obcí — vymáhají církevní daň, zkoumat, zda onen výrok příslušných orgánů těchto obcí, týkající se daňové povinnosti a výše daně, jest platným exekutním titulem, vydaným orgánem k tomu kompetentním, a účinným proti exekutu; avšak ani ve stadiu exekuce nemohou státní úřady přezkoumat onen výrok, vydaný kompetentními orgány náboženské židovské obce, po stránce meritorní, totiž po té stránce, zda oním výrokem byla církevní daň uložena exekutu — ať již co do zásadní daňové povinnosti, ať co do výše — právem.

Vyslovil-li tedy žal. úřad, že odmítá z důvodu své nepříslušnosti jednati meritorně o podání, v němž se st-l domáhal meritorního přezkoumání usnesení vydaného orgánem náboženské židovské obce o uložení církevní daně st-li, nelze v jeho postupu shledati nezákonnost. Z těchto příčin bylo stížnost zamítnouti.

Č. 9364.

Církevní věci (Slovensko): Jsou státní úřady správní příslušny rozhodovati spor mezi orgány náboženské obce židovské Jeschurun a příslušníkem obce o vyloučení z obce té?

(Nález ze dne 10. září 1931 č. 13.064.)

Prejudikatura: Boh. A 8469/30.

Věc: Ferdinand G. v N. proti zemskému úřadu v Bratislavě o vyloučení ze židovské náboženské obce.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.